

Efemera

– TülayMaviYıldırım · 07 Kasım 2025



EFEMERA

Alışmak ve aynı zamanda şahsiyetimin uçkunluklarına kaçmak yıllarımı aldı. Zaferin içindeki terk edişi, ayakları yere basamayanın aslında dumura uğrayan olduğunu, ruhun ezeli hakikate ulaşırken acının simyasında dönüştüğünü gördüm.

Kasım güneşi bugün kürek kemiklerimi okşadıkça bunlar geçti aklımdan. En kıymetli kitaplarımı sakladığım sandığı balkona getirmiş bir bir aydınlık balkon masasına diziyordum. Ateşten ısınan çay ve kuşların takip ettiği özgürlüğün yolu, yürek ferahlığımın iki kalesi gibiydi..

Sandığın köşesine tutunmuş siyah kumaştan küçük bir torba, gri kurtların avının kokusunu alması gibi dinginliğimin kokusunu fark edivermişti. İçinden; bana aldığın son kullanma tarihi çoktan geçmiş kare çikolatanın ambalajı, gittiğimiz en son sinema filminin bileti ve ellerim çok üşüyor diye satın aldığın deri eldivenin faturası çıktı..

Mavi Yıldırım